

[Duetoft]

Jeg vil også sige til fru Charlotte Antonsen, at jeg er også glad for, at Venstre toner rent flag. Men jeg forstår ikke helt, at fru Charlotte Antonsen faktisk i næsten hele sin tale talte imod det memorandum, som fru Charlotte Antonsen sluttede med at sige at Venstre støttede. Det fremgik ikke ganske tydeligt, hvor det var, at fru Charlotte Antonsen ville styrke Europa-Parlamentets rolle. Der blev sagt på et tidspunkt, at det var nødvendigt at styrke Europa-Parlamentets rolle, og det er jo fint nok. Men ifølge det danske memorandum er styrkelsen ganske, ganske lille. Det er noget om, at man kan tvinge Kommissionen til, hvis den ikke kommer med forslag, måske at komme med det. Man har ikke engang villet indføre en forslagsret for Europa-Parlamentet, så jeg synes, at der er lidt divergens dér mellem Venstre og regeringens holdning, men fru Charlotte Antonsen skal da selvfølgelig have ros for at tone rent flag.

Det er mit andet spørgsmål, for jeg ser, at fru Charlotte Antonsen i dag i Euro-Posten er blevet citeret for, at det store, onde dyr i åbenbaringen i den danske EF-debat er, at Kommissionen ikke sælger sine forslag godt nok til den danske opinion. Her forstod jeg nu på fru Charlotte Antonsen, at der fra i morges til i aften er sket en ændring, for nu kan jeg forstå, at det er Europa-Parlamentsmedlemmerne, der ikke sælger det hele godt nok.

Jeg vil godt spørge fru Charlotte Antonsen, om ikke hun mener, at det, hvis EF-tilhængerne gik i front, ville betyde noget for forståelsen med hensyn til unionen. Det er altså ikke et angreb på Kommissionen, kan jeg forstå i aften. Men det vil jeg godt have afklaret, fordi jeg synes, at det er lidt underligt, hvis man i dagspressen faktisk lægger skylden for, at der ikke er mere tilslutning i øjeblikket til unionen i den danske befolkning, på noget administrativt og ikke på danske EF-tilhængere, som måske i for ringe grad har bakket op omkring unionsholdningerne. Jeg har altså kunnet konstatere, at der åbenbart er en forskel i grundholdningen om disse ting mellem Venstre og De Konservative. Det er jo også godt at lære af, for så ved jeg, at jeg skal være mere ven med fru Charlotte Antonsen end med hr. Grove.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er interessant, at jeg åbenbart skal tolke

det som en venlig kommentar, men det er da udmærket. Jo flere vi er, der er enige, jo bedre, i hvert fald i disse sager.

Et angreb på Kommissionen, ja, det er rigtigt. Hvis man ønsker, at der skal gives mere magt til Ministerrådet og mere magt til Europa-Parlamentet, kan det kun tages ét sted, og så kan man sige det eller lade være med at sige det, hvis man ønsker at skjule, at der er nogle, magten skal tages fra.

Det, der står i vort traktatudkast om Europa-Parlamentets rolle, er ikke kun, at Europa-Parlamentet skal have udvidet sin beføjelse med hensyn til at kunne pålægge Kommissionen initiativret. Der er også tale om udvidelse af Parlamentets rolle, når det drejer sig om lokal valgret, sociale bestemmelser, forskning og teknologisk udvikling, forbrugerpolitik, telekommunikation, energipolitik og kultur og udviklingsbistand. Der er faktisk flere ting også inden for det danske memorandum, som går i retning af en udvidelse af Parlamentets beføjelser, og det er så traktatudkastet.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg ved, at det er sent på aftenen, og jeg ved også godt, at jeg har været medvirkende til i formiddags i Sydafrikadebatten at forlænge dette møde – jeg vil ikke sige, mere end hvad godt er – og derfor kan jeg heller ikke forlange, at fru Charlotte Antonsen skal høre efter alt, hvad jeg siger. Men svaret var faktisk misforstået angående første halvdel.

Jeg spurgte fru Charlotte Antonsen om hendes udtalelser i dag til Euro-Posten om, at det er Kommissionens skyld, fordi de ikke gør deres arbejde godt nok, at tilslutningen til unionen i Danmark er så lille, som den er. Her vil jeg gerne have lov til at spørge fru Charlotte Antonsen, om det er fair at rette angrebet mod et administrativt organ i stedet for at rette det mod danske politikere, der for det store flertals vedkommende ikke har villet stå ved, hvad EF drejer sig om, men har forsøgt at fremstille EF, som om det bare var et eller andet tilfældigt handelspolitisk samarbejde og ikke var noget mere, som vi skrev under på både i 1972 og aften i 1986. Det var det spørgsmål, jeg rettede til fru Charlotte Antonsen.

Så undrer det mig lidt, at fru Charlotte Antonsen efter den varme tale om Europa-Parla-